

**kosiać** ‘klaskać’: *Naucyła go kosiać* Brudzewice opocz; Śl, Mp. AN

**Kosiarze** zob. **Kosy**

**kosica** ‘złośnica’: *To je kosica ta dziewczina, stale je zła* Pelplin tcz; Pom pd. AN

**kosiec** ‘kosiarz’: *Kośćóm trzeja dać podśniodonek* Kozakowice cies; Śl, Maz wsch. AN

**kosierny** ‘zgodny z przepisami Talmudu o zachowaniu czystości, zwłaszcza przy pokarmach rytualnych’: *Kosiernie mieso* Nienadówka kolb; Mp. ww

**kosierować (się)** ‘myć (się) dokładnie, gruntownie, pucować (się)’: *Całe pó dnia sie kosieruje, a i tak brudny chodzi* Samocięce dąb-tar; Mp. ww

**kosior, kosiór 1.** ‘narzędzie służące do wygarniania popiołu z pieca chlebowego i poprawiania ognia’: *Kosior to ma długi kij ji tako deske na końcu, wygarnia sie tez tem kosiorem* Wysocze os-maz; Mp pn, Maz. **2.** ‘żuraw studzienny albo jego część’: *Studnia z kosiorem* Witów p-tryb; Mp pn-zach. AN

**kosiula** ‘koszula’: *Kosiula z lnianego płótna* Zuzółka węgr; Mp pn-zach, Maz. ww

**kosmatki** ‘agrest’: *Kosmatki – agres, bo kosmaty jes, takie włoski mo* Obra wolsz; Wp zach. AN

**kostka** ‘pestka’: *Żeby siy kóstko niy udowiyła* Kombornia kroś; Śl, Mp. AN

**kostra, kostro** ‘odpadki przy czesaniu lnu; październik’: Maz pn, Kresy pn. AN

**Kosy, Kosiarze** ‘gwiazdy w konstelacji Oriona’: *Kosiorze zimom świcom* Woźniki sier; Śl, Mp. AN

**kosz 1.** ‘część wialni: umieszczony u góry, obramowany desekami otwór, do którego wysypuje się ziarno’: *Sypie na kosz zboże* Hyżne rzesz; Mp. **2.** ‘ul pleciony ze słomy’: Maz pn. AN

**koszarz** ‘człowiek wypłatający kosze’: *Na rinku koszarze stojó z koszami* Nowa Wieś Rzeczna st-gdań; Pom pd, Kasz. ww

**koszczka** zob. **chwoszczka**

**koszka, kószka 1.** ‘ul, najczęściej pleciony ze słomy’: *Ule só drewniane, a te plecione to kószki* Koślinka szt; Wp, Pom pd, Kasz. **2.** ‘koszyk wiklinowy’: *Były takie stare*

*kószki bez tego pałynku* Bolewice n-tom; Wp. ww

**koszla** ‘koszula’: Kasz. ww

**kosznik** ‘człowiek wypłatający kosze’: Kasz. ww

**kosztać** ‘kosztować’: *To drogo keształe* Kętrzyno wej; Kasz. ww

**koszyna** ‘skrzynia wozu lub jej bok wypłatany z wikliny; wasąg, półkoszek’: *Na końcach zamyka się boczniki szybrami lub koszynami uplecionymi z pręcia* Puńców cies; Śl. ww

**kościan, kościanek** ‘bławatek, chaber’: Śl pn, Wp pd. ww

**kościerzyć się** ‘krzewić się, rozrastać się’: Kasz. ww

**kośkać** ‘klaskać’: Śl. ww

**kośmien** ‘część karku u konia, na której spoczywa naszelnik’: Kasz. ww

**kośnik** ‘kosiarz’: *Było na polu páru kośników, za kozdam kośnikom zbierała zyto żbieraćka* Zdunek ostroł; Śl, Maz, Wp, Pom pd, Kasz. ww

**Kośniki** ‘gwiazdy w konstelacji Oriona’: Maz, Wp, Pom pd, Kasz. ww

**kośtyga** zob. **kuśtyga**

**kotar** zob. **chotar**

**kotarba, kótarba** ‘czerecha’: Mp pn-zach. ww

**kotera** ‘bryła nierozsypującej się ziemi; darni’: Mp pn-zach. ww

**kotlak** ‘miedziak, drobna moneta’: *Mo pełno kapsa kotłoków i gro cały dziyń w szpana* Rogów ryb; Śl. ww

**kotlina** ‘palenisko do gotowania w kuchni’: *Tam na kotlinie cajniki stoją* Kleczkowo ostroł; Mp pn, Maz, Wp. ww

**kotuch 1.** ‘pomieszczenie dla drobiu lub świń’: *Juz wiecór, gón kury do kotucha* Huszcza biał-podl; pog Maz wsch i Kresów pn. **2.** ‘oddzielony deskami kąt w stajni lub oborze, gdzie się wkłada siano dla zwierząt’: Maz wsch. ww

**kotwić się** ‘przykrzyć się, tęsknić, nudzić się’: *Kotwi mu sie przez cegosik* Mszana Górna lim; Mp pd. ww

**kowior** ‘mały staw lub dół z wodą’: *W kowiorze jest woda kalno, bo tam wczora kónie pławiyli* Rogów ryb; Śl pd. RK